

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01120/2011-01

Дана: 08.03.2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Д.З. из Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 08.марта 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Д.З. из Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05- 352/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Д.З. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Трећем општинском суду у Београду, а подноси пријаву за избор у Апелациони суд у Београду, Виши суд у Београду и Први основни суд у Београду.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У стручности истиче да је у периоду 2006.-2008.година имао мало старих предмета, велики број решених предмета, преко 90% урађених пресуда у року од 8 дана, а претреси су заказивани на десет дана, као и да је имао мали број застарелих предмета, као и да је у свим годинама имао остварење судијске норме.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 218 констатован је престанак судијске дужности са 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-352/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка достојности, стручности и оспособљености подносиоца приговора, у смислу одредбе члана 13 став 3, 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 и члана 14 став 2 Одлуке о критеријумима и мерилима а у разлозима се у битноме наводи:

Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности јер у посматраном периоду 2006.-2008.година у кривичној материји у Трећем општинском суду у Београду у коме је обављао судијску дужност је имао у 2006.години проценат укинутих одлука 44,44%, док је просек суда био 26,19%, у 2007.години 48,57% док је просек суда био 35,94%, а у 2008.години 56,76% док је просек суда био 30,60%, односно да је у 2006.години од 36 ожалбених одлука имао 16 потврђених, 4 преиначене и 16 укинутих одлука или у процентима 44,44% потврђених, 11,11% преиначених и 44,44% укинутих одлука; у 2007.години од 35 ожалбених одлука имао је 17 потврђених, 1 преиначену и 17 укинутих или 48,57% потврђених, 2,86% преиначених и 48,57% укинутих и у 2008.години од 37 ожалбених имао је 14 потврђених, 2 преиначене и 21 укинуту одлуку или у процентима 37,84% потврђених, 5,41% преиначених и 56,76% укинутих одлука. На основу тога је закључено да у посматраном периоду а имајући у виду однос потврђених и укинутих одлука, није показао довољан ниво стручности да би био изабран.

Поред тога, када је у питању време израде судских одлука, а то је законски рок од 8 односно 15 дана, који се може у сложеним предметима продужити највише до 30 дана по Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, имао је израђених одлука преко тог рока и то у 2006.години 18 одлука до 60 дана и 2 након рока од 60 дана, а ово прекорачење доводи у сумњу и право на суђење у разумном року.

Подносилац приговора у посматраном периоду није завршио минималан број предмета односно судијске норме. Наиме, када је реч о остварењу судијске норме а на основу података добијених од суда према статистици Министарства правде норма је израчунавана на бази 11 месеци рада судије, сходно ставу Високог савета судства док су судови израчунавали на бази броја радних дана за сваког судију појединачно. У периоду од 2006.-2008.године поступао је у кривичној материји и остварио следећу норму: у 2006.години 77,92% по обради Министарства правде а 71,92% по обради Трећег општинског суда у Београду, у 2007.години 57,79% по обради Министарства правде а 53,76% по обради суда, а у 2008.години 64,94% по обради Министарства правде а 57,52%

по обради суда. На основу изнетих података неспорно је да подносилац жалбе није остварио очекивану норму од 100% у посматраном периоду. Судијска норма од стране оба органа израчуната је сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21 до 28 Закона о уређењу судова.

Поред тога, код подносиоца жалбе образовали су се разлози за сумњу и у достојност. Наиме према наведеним прописима, један од услова за избор које судија мора да испуњава, у оквиру достојности, јесте узорност и понашање које подразумева чување угледа судије и суда у служби и ван ње и стварање позитивне слике о судству у јавности. Прописано је и то да се разлози у достојност образују на основу поступака који нису у складу са тим особинама и понашањем. Код поносиоца приговора разлози за сумњу у достојност образовани су на основу тога што је против њега, у време док је обављао судијску дужност вођен кривични поступак К.бр.213/00 пред Другим општинским судом у Београду, због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53 став 1 КЗ РС, за које је пресудом од 04.04.2008.године оглашен кривим и изречена му је условна осуда, тако што му је суд утврдио казну затвора од 5 месеци и истовремено одредио да се казна неће извршити ако у року од две године од правоснажности не изврши ново кривично дело. Пресуда је преиначена пресудом Кж.3724/08 од 25.12.2008.године Округног суда у Београду, тако што је против њега одбијена оптужба за наведено кривично дело због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. По оцени ВСС радње за које је подносилац био окривљен, кривично дело за које је вођен кривични поступак, независно од тога што је правоснажно окончан одбијајућом пресудом, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, чине поступке који су неспојиви са вршењем судијске дужности, тј узорношћу и поступцима који се захтевају од судије по наведеним прописима.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Подносилац приговора се у односу на дате разлоге прво изјаснио поднеском од 07.07.2010.године истиче да сматра да је судијску дужност вршио законито. Не спори чињеницу да је имао око 40% укинутих одлука, али да ВСС није узео у обзир да је он и колега С. изрекао преко 90% затворских казни у суду у коме је радио а да су при том друге колеге за истоврсна кривична дела изрицали условне осуде, да је ВСС пропустио да утврди чињеницу да је претресе заказивао више него ажурно, да је у раду био задуживан са најтежим предметима, притворским са више окривљених и више дела, предмете из Специјалног суда, пореске утаје, преваре, друмске мафије и сл, да му је формално вођено да код њега ради приправник а да исти никада му у раду није помагао, што је и утицало на остварење норме, а указује да су изабране судије са мањим остварењем норме и већим процентом укинутих одлука, а у том смислу доставља доказе. У погледу израде одлука истиче да је са наведена два предмета а по одлуци руководиоца одељења, био задужен стручни сарадник Д. Ч., који се након задужења предметима оженио, а са рада био одсутан 4 месеца и да у том периоду није могао физички да дође до предмета како би сам израдио одлуке, а у друге две посматране године је одлуке израђивао махом у року до 8 дана што није узето у обзир, а да су при том изабране и судије које су одлуке израђивали и дуже од годину дана. ВСС није имао у виду да је управо својим радом допринео да је у раду имао мали број старих предмета, као и да је у само малом броју предмета дошло до наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. У погледу достојности указује да су изабране судије које су откупљивали станове из судећих предмета у којима су поступали, да су људи

проглашавни мртвима, а затим откупљивани станови и локали и да та чињеница није утицала на достојност таквих кандидата. У погледу поступка који је вођен против њега указује да је ВСС могао да узме у обзир ту чињеницу само у случају да је тај поступак правоснажно окончан, да се догађај због којег је вођен поступак био 1998.године, да ни пре ни после тога против њега није вођен никакав поступак, да поступак није покренут од стране јавног тужилаштва, већ по захтеву његове бивше супруге, а да је у претходном поступку утврђено да се ради о лакој телесној повреди, а што је накнадно и истицао у жалби. Поред доказа на околности рада других судија у суду, доставља приговор на оптужницу у предмету К.213/00, пресуду од 07.04.2008.године, жалбу на исту пресуду, извештај лекара специјалисте од 02.05.1998.године, решење којим му је утврђен ратни војни инвалидитет од 17.09.1999.године.

Код ових навода остаје и у оквиру поднеска од 02.09.2010.године.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 26.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трећег општинског суда у Београду, Увид у спис Другог Општинског суда у Београду број К.213/00, извештај Првог основног суда у Београду број VIII Су.955/2011 од 10.10.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је истакао да је висок проценат укинутих одлука имао услед чињенице да је изрицао велики број затворских казни, па да је то и изазивало велики број жалби на одлуке које је доносио, да је то резултат статистике а да се при том не посматрају стварни разлози укидања. Сматра да је у целости поступао у складу са законом. У погледу прекорачења рока за израду одлука ради се о прекорачењу од неколико дана, а при том указао је да према статистичким подацима из 2009.године за првих девет месеци ни једну пресуду није израдио ван законског рока. У погледу испуњености норме указује да и друге судије нису

имале испуњеност норме а да им то није била сметња за избор, да је решавање предмета условљено и од поступање других органа – тужилаштва, доставне службе, броја окривљених у предмету и слично, да је условљено и болешћу записничара, а да при том и сарадници нису били равномерно распоређени. У погледу исказане сумње у испуњеност критеријума достојности, наводи да се радило о поридичној ствари, а да је при том он поступао у нужној одбрани, али да то није никада доказано до краја, да је то тако наводи да је претходно он нападнут од бивше супруге, да му је био посечен очни капак, али и да без обзира на све исто се не може посматрати, сходно мишљењу Венецијанске комисије јер његова кривична одговорност никада није до краја доказана..

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност у Трећем општинском суду у Београду и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета у раду 282 од тога пренетих старих 34, укупно решено 176 од тога 92 пресудом и 31 стари предмет, 18 одлука израђено до 60 дана и 2 након 60 дана, 36 ожалбених од којих 16 потврђено или 44,44%, 4 преиначене или 11,11%, просек одељења 21,43% и 16 укинута или 44,44%, просек одељења 26,19%, у 15 предмета наступила застарелост кривичног поступка.

Остварење норме 71,92%

2007.године

К предмета укупно у раду 249 од тога пренетих 11 старих предмета, укупно решено 131 предмет од којих 68 пресудом и 26 старих предмета, све одлуке израђене у року, 34 ожалбене одлуке од којих 17 потврђено или 48,57%, 1 преиначена или 2,86%, просек одељења 9,77% и 17 укинутих или 48,57%, просек одељења 35,94%, у 13 предмета наступила је застарелост кривичног гоњења.

Испуњеност норме 53,76%.

2008.године

К предмета укупно у раду 256 од којих 17 пренетих старих, укупно решено 138 предмета од којих 81 пресудом и 44 стара предмета, све одлуке израђене у року, 37 ожалбених одлука од којих 14 потврђених или 37,84%, 2 преиначене или 5,41% просек одељења 10,78% и 21 укинута или 56,76% просек одељења 30,60%, у 8 предмета наступила застарелост кривичног гоњења.

Испуњеност норме 57,52%.

На основу извештаја Првог основног суда у Београду утврђено је да је подносилац приговора у посматраном периоду имао две одлуке израђене након рока од 60 дана и то

1. К.247/06 пресуда објављена дана 05.04.2006.године писмени отправак 12.06.2006.године
2. К.436/06 пресуда објављена дана 31.03.2006.године писмени отправак 12.06.2006.године.

Истовремено на основу истог извештаја утврђено је да је просек израде одлука на кривичном одељењу био 2006.године 134 пресуде након 60 дана, 2007.године 50 и 2008.године 38 одлука.

На основу истог извештаја утврђено је да судијски сарадник Дејан Чогурић у време објављивања пресуде па до писменог отправака пресуда, које су израђене ван рока, није одсуствовао са посла.

Увидом у спис Другог општинског суда у Београду број К.213/00 се констатује да је подносилац приговора као окривљени у том поступку по оптужници оштећене као тужиоца С. З. од 23.02.2000.године пресудом Другог општинског суда у Београду од 07.04.2008.године оглашен кривим због кривичног дела тешке телесне повреде из члана 53 став 1 КЗ РС и то зато што је дана 02.05.1998.године око 16,00 часова у Београду ул..... бр..... у заједничком стану тешко телесно повредио оштећену З. С. тако што је након краћег вербалног контакта, исту замахнутом песницом више пута ударио у пределу лица, а потом, када је иста од ударца пала на под, задао више удараца ногама, на којима је имао ципеле, у пределу главе и грудног коша, услед чега је оштећена задобила тешке телесне повреде у виду пресецања сузног канала доњег капка левог ока те контузије очне јабучице и нагњечења у чеоном и теменом делу главе и горње усне.

Пресудом Окружног суда у Београду број Кж.3724/08 од 25.12.2008.године подносилац приговора је ослобођен оптужбе услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума достојности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума достојности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, оспособљености и достојности, а из следећих разлога:

Сви разлози који су дати у одлуци првог састава Високог савета судства основани су и основано је оборена и претпоставка оспособљености и стручности, али и достојности.

Критеријум стручности испуњава подносилац пријаве који у посматраном периоду 2006.-2008.година има проценат укинутих одлука и нижи од толерантног процента прописаног одредбом члана 13 став 1 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15% од одлука разматраних пред вишим судом, али и од просечног процента укинутих одлука на одељењу на којем је подносилац приговора вршио судијску дужност. Подносилац приговора и од просека одељења и од просека толерантног максимума укинутих одлука има знатно више укинутих одлука, дакле у 2006.години 44,44%, у 2007.години 48,57% и у 2008.години 56,76% укинутих одлука, а при том ради се о знатном броју одлука које су укидане. Дакле, очито је да подносилац приговора не поседује ни минимум стручности, потребне за вршење судијске функције, а да често укидање указује да не поседује потребан ниво правничких знања да може обезбедити и минимум судске заштите. При том, констатује се да ни један разлог који је подносилац приговора навео не може довести

у сумњу да су разлози укидања постојали ван кривице самог подносиоца приговора, дакле условљени су самом чињеницом да подносилац приговора није стручан да би му се могло поверити вршење судијске функције. Из изнетих разлога и у смислу одредбе члана 5 Правила не испуњава критеријум стручности.

Подносилац приговора је неспособљен. Ово проистиче из чињенице да ни у једној од посматраних година није остварио ни минимум оријентационе норме, односно решио минимално очекиван број предмета. Оспособљеност је условљена добрим познавањем процесног права, али и савесности и посвећености судијској дужности. Подносилац приговора је у раду имао и више него довољан број предмета да оствари минимум успешности и реши барем минималан број предмета који се од просечно савесног судије очекује. Подносилац приговора је од очекиваног минимума решавања предмета решавао у 2006.години 71,92%, 2007.године 53,76%, а 2008.године 57,52%. Дакле очигледно да је подносилац приговора поступао неспособљено. Поред тога, подносилац приговора је истицао да је у раду решавао велики број старих предмета. Према статистичким подацима укупно у посматраном периоду подносилац приговора је решио укупно 101 стари предмет. Од тих решених старих предмета, 36 старих предмета решено је обуставом поступка услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, дакле и трећина решених старих предмета, није решена услед оспособљености подносиоца приговора већ насупрот наступањем законске последице. Овакав број предмета, у којима је наступила застарелост кривичног гоњења, је, за просечно оспособљеног судију, недопустив. Да подносилац приговора има и у најмањој мери проценат оспособљености, предузимањем свих процесних радњи у разумним роковима спречио би наступање овако тешке последице у кривичним предметима, па барем и у најмањем броју предмета. Подносилац приговора није показао постојање овакве особине. Отуда и у смислу одредбе члана 6 Правила подносилац приговора не испуњава минимум оспособљености за вршење судијске функције.

Подносилац приговора је недостојан за вршење судијске функције. Ова недостојност проистиче не само из чињенице коју је утврдио први састав Високог савета судства, већ и из чињенице да подносилац приговора не поседује потребне моралне особине, а пре свега савесност, свест о друштвеној одговорности судије, али и поштења.

Подносилац приговора је пред Комисијом изјавио да су одлуке које су израђене након рока од 60 дана условљене одсуством стручног сарадника којем је поверио израду судске одлуке. Ово представља неистину јер је на основу извештаја Првог основног суда утврђено да је стручни сарадник управо у том периоду био присутан на раду. Дакле, у смислу одредбе члана 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, подносилац приговора не испуњава особину поштења, јер неистинама покушава да прикрије своју одговорност на недопустив начин.

Подносилац приговора не поседује свест о друштвеној одговорности судије, јер одлуке очигледно из процента укинутих одлука доноси без савесне оцене свих доказа у спису, што и правда великим процентом изречених затворских казни, одсуства одговорности судије да спречи на разуман начин наступање последица застарелости кривичног гоњења у великом броју предмета. Тиме, окривљене ослобађа сумње од кривичне одговорности, без спроведеног поступка, чиме и нарушава углед суда и стварање позитивне слике о судству у јавности. Из истих разлога утврђено је и одсуство савесности код подносиоца приговора.

На крају саме чињенице које је и први састав Високог савета судства утврдио довољне су да се на основу њих може констатовати одсуство достојности код подносиоца приговора за вршење судијске функције. Неспорно је да је оптужница у односу на подносиоца приговора као окривљеног одбијена услед наступања апсолутне застарелости. Међутим, ово није довољно да се закључи да тиме и сумња престаје. Из садржине кривичних списа се констатује да је подносилац приговора нанео тешке телесне повреде другом лицу, а уз то и брачном супружнику. Ово је и утврђено првостепеном пресудом, па и оценом свих доказа у спису се налази да је ово утврђено у складу са стварним чињеничним стањем, а Високи савет судства управо ове чињенице прихвата као доказане.

Судија у својим поступцима и ван вршења судијске дужности, мора их предузимати у циљу заштите угледа који судија мора имати. Судија не може нити један проблем решавати силом и физичким обрачунима, па макар их правдао и изазваностју од другог лица. У потпуности је неосновано очекивати од судије који своје насилничке поступке правда својим разлозима, да ће у вршењу судијске функције моћи да поступа објективно и непристрасно.

Због тога Високи савет судства налази да је из свих наведених разлога основано оборена претпоставка достојности подносиоца приговора, а што је основано и у смислу одредбе члана 4 Правила, а да би све наведено био основ за покретање и дисциплинског поступак према подносиоцу приговора, и изрицање озбиљне санкције.

На основу свих изнетих чињеница и разлога Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, стручности и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС